

kerkje mocht, hersteld, blijven staan. In den loop van het vorige jaar heeft de reclame van persfoto-bureaux en film-journal bij het huwelijk van de dochter van den eigenaar met een franschen graaf de publieke nieuwsgierigheid misschien ook nog even bij kerkje en slot stil doen staan.

Intussen is de Haar ondanks alle moeiten en kosten nooit populair geworden.

HET HUIS TE NESSE ONDER LINSCHOTEN.

Het voormalige oud-adelijk huis de Nes of de Nesse in het land van Montfoort in de heerlijkheid den Engh aan de Lange Linschoten (gemeente Linschoten) gelegen, was reeds in 1350 als ridderhofstad bekend. Het geslacht, dat er naar genoemd was, is reeds lang uitgestorven. Het huis zelf, dat in het begin der 14e eeuw gebouwd moet zijn en later verschillende veranderingen ondergaan heeft, werd in 1757 door de Staten van Utrecht voor afbraak verkocht.

Over een onderzoek naar de fundamenten van dit huis (dat men niet verwarren moet met de buitenplaats, in de 17e eeuw door Laurens Reaal op het eilandje de Nes of de Nesse in de Vecht, onder Vreeland, aangelegd) deelt het Nieuws-bulletin van de Nederlandse Oudheidkundige Bond van Maart 1949 het volgende mede:

„Een kleine proefgraving door de eigenaar (van het terrein) op eigen initiatief ondernomen, toonde reeds, dat

Misschien was de ligging hiervan een oorzaak, het meest vermoedelijk het feit, dat de uitloopers van het tijdperk der romantiek, waarvoor het gevoel bij den Nederlander toch al weinig-ontwikkeld was, al ten einde liepen, toen de herbouw aanving. „Toen de laatste hand aan het slot gelegd werd, in 1906, was Berlage al met zijn beursgebouw bezig”.

v. C.

ter plaatse van het voormalige huis te Nesse nog fundamenten te vinden waren. Daar men de steen zeer goed voor restauratie doeleinden kon gebruiken, werden plannen gemaakt om de funderingen bloot te leggen. Aan het uitbreken behoorde echter een onderzoek en opmeting vooraf te gaan.

Dit onderzoek heeft in Juli 1948 plaats gehad. Het bleek, dat de binnenmuren volkomen verdwenen waren. Zelfs de buitenmuren waren hier en daar uitgebroken, de oorspronkelijke vorm van het Huis te Nesse was een tienhoek. Heel spoedig na het ontstaan van het gebouw werd tegen een der zijden een zware poorttoren gebouwd. Aan de tegenovergestelde zijde werd, wellicht door een volgende generatie, een aan de toren evenwijdige muur opgetrokken, die met twee haaks gerichte muren op beide einden weer op twee zijden van de tienhoek aansloot en op deze wijze 4 zijden van de tienhoek deed vervallen. In de 16de eeuw verdween ook aan de voorzijde de veelhoekige vorm door rechthoekige overbouwingen.”

HET HUIS BOOTHSTRAAT 17.

Het huis aan de Boothstraat, thans 17 genummerd, waarin het Mathematisch Instituut der Rijksuniversiteit is gevestigd, droeg vóór 1899 het nummer 7 en vóór 1891 H 603, zijnde de letter van

de wijk, waarin het huis stond, en het huisnummer van die wijk. In de Sol Iustitiae wijdt Mr. J. W. C. v. Campen een artikel aan dit pand. Wij ontlene daaraan het volgende:

De grond, waarop bovengenoemd